τοῦ βαλσαμώση τὴν καρδιά τοῦ γυιοῦ του καὶ κατόπιν τὴν τοποθέτησε μέσα σ' ἕνα χρυσὸ βάζο πάνω στὸ γραφεῖο του. Κάθε μέρα ἔμενε ὧρες ὁλόκληρες κλειδωμένος καὶ συζητοῦσε μ' αὐτήν. Ὁ «βασιλεὺς τῶν μεταφορῶν» εἶχε γίνει νευρασθενής. Ἄρχισε νὰ παραμελῆ τὶς ἐπιχειρήσεις του, νὰ βασανίζη τοὺς ὑπαλλήλους του καὶ νὰ δέρνη τὴν ἄτυχη γυναῖκα του. Αὐτὴ ἡ μαρτυρικὴ ζωὴ διήρκεσε ἕνα μῆνα. Μιὰ μέρα τέλος ἡ «μίσσες» Κάλλας, τρελλὴ ἀπὸ τὴν ἀγανάκτησί της καὶ μὴ μπορῶντας νὰ βλέπη τὴν κόρη της νὰ πεθαίνη σιγὰ-σιγὰ ἀπὸ τὴν ἀσιτία, μπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ συζύγου της τὴν ὥρα ποὺ αὐτὸς ἔλειπε, πῆρε ἀπὸ τὸ χρυσὸ δοχεῖο τὴν καρδιὰ τοῦ Μίκαελ καὶ τὴν πέταξε στοὺς κυνηγετικοὺς σκύλλους τοῦ Κάλλας. Ἔπειτα κάλεσε τὸν ἀστυνόμο Οὐίλλιαμ Ντάουσαν καὶ τοῦ ζήτησε τὴν προστασία του·

—Εἰν' ἀφάνταστα, τοῦ εἶπε, τὰ μαρτύρια ποὺ ὑποφέρουμε ἀπὸ τὸ σύζυγό μου. Σᾶς παρακαλῶ, νὰ μᾶς προστατεύσετε.

Οἱ ἀστυνομικοί, ἀφοῦ ἀπελευθέρωσαν τὴν Βιρτζίνια, ἀναγκάσθηκαν νὰ συλλάβουν αὐτὸν τὸν παράξενο «βασιλέα» καὶ νὰ τὸν προφυλακίσουν. Μὰ ὁ μίστερ Κάλλας κατηγόρησε τὴν κόρη του ὡς δολοφόνο τοῦ γυιοῦ του καὶ κατώρθωσε ν' ἀποδείξη μὲ τὸ φίλο του γιατρὸ ὅτι ὁ Μίκαελ εἶχε πεθάνει ἀπὸ τὸν τρόμο ποὺ τοῦ εἶχε προξενήσει ἡ Βιρτζίνια. Ἐπίσης κατηγόρησε καὶ τὴ γυναῖκα του ὅτι τοῦ εἶχε κλέψει τὴν βαλσαμωμένη καρδιὰ τοῦ γυιοῦ του.

Αὐτὴ ἡ πολύκροτη ὑπόθεσις ἀναστάτωσε, καθὼς καταλαβαίνετε, ὄχι μόνο τὴ Βάσινγκτον, ἀλλὰ κι' ὅλη τὴν Ἀμερική. Τὴ μέρα τῆς δίκης τοῦ Κάλλας, τὸ Κακουργιοδικεῖο ἦταν ἀσφυκτικῶς γεμᾶτο ἀπὸ τὸν κόσμο. Ἀπ' ὅλες δὲ τὶς πολιτεῖες τῆς Ἀμερικῆς εἶχαν πάει εἰδικοὶ ἀπεσταλμένοι τῶν ἐφημερίδων, γιὰ νὰ κρατήσουν ἐνήμερους τοὺς ἀναγνῶστες τους.

Ἡ ἐκδίκασις αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως διηρκεσε μιὰ ὁλόκληρη ἑβδομάδα καὶ ἀπεκάλυψε ὅλα ὅσα σᾶς ἀναφέραμε πιὸ πάνω. Συγχρόνως ὅμως διεφώτισε καὶ τὸ θάνατο τοῦ μικροῦ ἐγκληματίου. Ὁ Μίκαελ, καθὼς ὡμολόγησε ἡ Βιρτζίνια, πέθανε ἀπὸ τὴ λύσσα του, γιατὶ δὲν τὸν ἄφηνε νὰ τη σκοτώση!

Οἱ ἐνορκοι τοῦ Κακουργιοδικείου τὰ εἶχαν χάσει ἀπὸ τὴν κατάπληξί τους. Πρώτη φορὰ παρουσιαζόταν μιὰ τέτοια ὑπόθεσις. Πρώτη φορὰ ἔβλεπαν ἕναν πατέρα νὰ εἶνε τόσο τυφλωμένος ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ παιδιοῦ του, ὥστε νὰ τοῦ συγχωρῆ καὶ τὰ τρομερώτερα ἐγκλήματα. Ἀναγκάσθηκαν νὰ ζητήσουν τὴ γνώμη τῶν ψυχιάτρων καὶ τῶν φρενολόγων. Ἀλλὰ ὅλ' οἱ γιατροὶ βρῆκαν ὑγιέστατο τὸν μίστερ Κάλλας. Τὸ δικαστήριο λοιπὸν κατεδίκασε τὸν «βασιλέα τῶν μεταφορῶν» σὲ δέκα χρόνια εἰρκτή, γιατὶ εἶχε κάνει μὲ τὴν ὑπερβολικὴ ἀγάπη του τὸν Μίκαελ ἕναν ἐγκληματία. Ἐπίσης καὶ γιατὶ εἶχε βασανίσει τόσο σκληρὰ τὴ σύζυγό του καὶ τὴν κόρη της.

—Ἡ καταδίκη τοῦ Τζώρτζ Κάλλας, δήλωσε ὁ πρόεδρος τοῦ Κακουργιοδικείου, πρέπει νὰ εἶνε προειδοποίησις πρὸς ὅλους τοὺς Ἀμερικανούς, ποὺ ἀγαποῦν ὑπερβολικὰ τὰ παιδιά τους. Ἡ Ἀμερικὴ θέλει καλοὺς κι' ἐνάρετους πολῖτες. Κι' ἕνα παιδὶ δὲν γίνεται ποτὲ καλὸς ἄνθρωπος, ὅταν τοῦ ἱκανοποιοῦν ὅλες τὶς ἰδιοτροπίες του. Τὸ αἴσθημα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ εἶνε ἐξ ἴσου ἀνεπτυγμένα στὸ παιδί, τὸ ὁποῖο δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ξεχωρίση παρὰ μόνο μὲ τὶς ὑποδείξεις τῶν γονέων του. Ἐκεῖνοι λοιπὸν φταίνε, ἂν τὰ κακομαθημένα παιδιά τους γίνονται στυγεροὶ ἐγκληματίαι, γι' αὐτὸ ὁ νόμος πρέπει νὰ τοὺς τιμωρῆ παραδειγματικά·

Ἔτσι ὁ «βασιλεὺς τῶν μεταφορῶν» κλείσθηκε στὰ κάτεργα. Ὅσο γιὰ τὴ σύζυγό του, ζήτησε καὶ πῆρε διαζύγιο ἀπὸ τὸν μίστερ Κάλλας καὶ σήμερα βρίσκεται σ' ἕνα προάστειο τῆς Νέας Ὑόρκης κι' ἔχει ἀφοσιωθῆ στὴν πεοιποίησι τῆς ἄτυχης κόρης της, ποὺ ὑπέφερε τόσα μαρτύρια ἀπὸ τὸν ἐγκληματικὸ ἀδελφό της.

ΤΖΩΝ ΠΗΡΣΟΝ

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΟΣ

(Ἀντὶ παρασήμου μιὰ...πουτίγκα)

Ἐπ' εὐκαιρία τῶν γάμων τῆς Μαρίνας, ἡ Ἀγγλικὲς ἐφημερίδες ἀναφέρουν τὸ παρακάτω αὐθεντικὸ ἀνέκδοτο, ποὺ ἀποτελεῖ ἴσως τὴν πιὸ χτυπητὴ ἀπόδειξι ἑτοιμότητος πνεύματος ἐκ μέρους διασημοτάτου διπλωμάτου.

Ὅταν ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία ἀρραβώνιασε τὴν κόρη της μὲ τὸν πρίγκηπα τῆς Πρωσσίας, ἀπένειμε, χάριν τιμῆς καὶ εὐνοίας, στὸν μνηστῆρα τὸ ἀνώτατο Ἀγγλικὸ παράσημο τῆς «Περικνημίδος», κι' ὥρισε τὸν λόρδο Κλάϋδ νὰ τὸ παραλάβη καὶ νὰ ἀναχωρήση μὲ ἔκτακτο ἀποστολὴ στὸ Βερολίνο γιὰ τὴν ἐπίσημη ἐπίδοσί του.

Πραγματικά, μόλις ἔλαβε τὸ ἔγγραφο τοῦ τιμητικοῦ διορισμοῦ του, ὁ λόρδος Κλάϋδ, πῆγε ἀμέσως στὰ Ἀνάκτορα τοῦ Οὐίνδσωρ, γιὰ νὰ παραλάβη ἀπ' τὰ χέρια τῆς βασιλίσσης τὸ παράσημο μὲ τὰ σχετικὰ ἐξαρτήματά του.

—Εὐχαριστῶ, μιλόρδε, γιὰ τὴν προθυμία σας, τοῦ εἶπε τότε μὲ ἀβρότητα ἡ βασίλισσα Βικτωρία, μὰ ἐπειδὴ ὡρισμένα κοσμήματα τοῦ παρασήμου δὲν εἶνε ἔτοιμα ἀκόμη, μπορεῖτε ν' ἀποσυρθῆτε... Μόλις ἑτοιμασθοῦν θὰ σᾶς τὰ στείλω στὸ μέγαρό σας, καὶ τότε ἀναχωρεῖτε μὲ τὴ λοιπὴ ἀκολουθία σας γιὰ τὸ Βερολίνο.

Ὁ λόρδος Κλάϋδ φίλησε εὐλαβικὰ τὸ χέρι τῆς βασιλίσσης, κι' ἀποσύρθηκε.

Σὲ τρεῖς-τέσσερες ἡμέρες, βασιλικὸς ἀπεσταλμένος ἀπ' τὰ ἀνάκτορα τοῦ Οὐίνδσωρ ἐκόμισε στὸ Λονδῖνο καὶ στὸ μέγαρο τοῦ λόρδου, ἕνα κομψὸ κιβωτίδιο σφραγισμένο μὲ τὴ βασιλικὴ σφραγῖδα. Ἦσαν τὰ διάσημα τοῦ παρασήμου.

Μὲ στρατιωτικὴ ἀκρίβεια, ὁ λόρδος, κάλεσε τὴν ἀκολουθία του, καὶ μὲ τὸ ὡρισμένο ἰδιαίτερο πολεμικὸ πλοῖο, ἀναχώρησε γιὰ τὴν Πρωσσία. Φθάνοντας στὸ Βερολίνο, ζήτησε ἐπίσημη παρουσίασι στὸν βασιλικὸ μνηστῆρα, κι' ἀπ' τὰ Ἀνάκτορα τοῦ ὥρισαν ἀμέσως ἡμέρα καὶ ὥρα παρουσιάσεως.

Πραγματικῶς, μισὴ ὥρα πρὸ τῆς ὡρισμένης γιὰ τὴν παρουσίασι στιγμῆς, ἁμάξια ἀνακτορικὰ πῆγαν νὰ παραλάβουν τὸν λόρδο μὲ τὴν ἀκολουθία του, σύμφωνα μὲ τὴν αὐλικὴ ἐθιμοτυπία. Ντυμένοι ὅλοι μὲ τὴν ἐπίσημη στολή τους, περίμεναν τὴν ἐμφάνισι τοῦ λόρδου γιὰ νὰ ξεκινήσουν.

Ἐκεῖνος ἕτοιμος πειά, ἀποσφράγισε στὸ ἰδιαίτερο δωμάτιό του τὸ μικρὸ κιβώτιο — ἔχοντας ἀποστηθίσει ἤδη τὴ λιγόλογη πανηγυρικὴ προσφώνησι τῆς παρασημοφορίας — γιὰ νὰ βγάλη ἀπὸ κεῖ τὸ παράσημο καὶ νὰ τὸ τοποθετήση στὸν σχετικὸ χρυσὸ δίσκο, ἐπάνω στὸν ὁποῖο θὰ τὸ παρουσίαζε. Μὰ κραυγὴ ὅλως φρίκης τοῦ ξέφυγε τότε κι' ὁ δύστυχος λόρδος κιτρίνισε σὰν νεκρός :

Ἀντὶ γιὰ παράσημο, βρισκόταν στὸ κιβώτιο μιὰ νοστιμώτατη καὶ ροδοψημένη πουτίγκα ἀπὸ Κορινθιακὴ σταφίδα!...

Καὶ τώρα!...

Τί θὰ γινόταν;... Ποῦ νὰ βρεθῆ παράσημο, ἐκείνη τὴ στιγμή;... Κι' ὁ βασιλικὸς μνηστὴρ ποὺ περμένε στὰ ἀνάκτορα;... Κι' ἡ προσφώνησις τῆς παρασημοφορίας του;... Καὶ τὰ ἁμάξια ποὺ ἦσαν κάτω;...

Τὸ μέγεθος ἑνὸς παρομοίου σκανδάλου, ἑνὸς τέτοιου περιπαιγμοῦ, μποροῦσε νάχη ἀνυπολόγιστες συνέπειες καὶ στὴν τύχη τῶν δυὸ τρυφερῶν μελλονύμφων καὶ στὶς σχέσεις τῶν δύο ἰσχυροτάτων κρατῶν! Ἰλιγγος ἔπασε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸν λόρδο Κλάϋδ, καὶ σκέφτηκε νὰ αὐτοκτονήση γιὰ νὰ σώση ἔτσι τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς βασιλίσσης του.

Ποιὰ σατανικὴ σύμπτωσις ἔπαιξε τὸ τερατῶδες ἐκεῖνο παιγνίδι;...

Τί ἤθελε ἡ πουτίγκα στὴ θέσι τοῦ παρασήμου τῆς «Περικνημίδος»;...

Ξαφνικά, μιὰ σωτηρία ἔμπνευσις πέρασε ἀπ' τὸ μυαλὸ τοῦ λόρδου, καὶ τὸ πρόσωπό του φωτίστηκε ἀπὸ ἀνέκφραστη ἀγαλλίασι.

Τοποθέτησε μὲ ὅλο τὸ ἐπίσημο τουπέ του τὴν πουτίγκα στὸν χρυσὸ δίσκο, τὴν κάλυψε μὲ τὸν «ρόζ» πέπλο, καὶ βγαίνοντας ἔξω ἀτάραχος, ἑνώθηκε μὲ τὴν ἀκολουθία του.

Στὰ ἀνάκτορα ἔφθασε ἀκριβῶς τὴν ὡρισμένη ὥρα. Ὁ μνηστήρ, περιστοιχισμένος κι' ἀπ' τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, περίμενε ἀκτινοβολοῦντας ἀπὸ χαρά.

Κι' ὁ λόρδος Κλάϋδ, μετὰ τὰ ἐθιμοτυπικὰ τῆς παρουσιάσεως, ὑποκλίθηκε μπροστά του κι' εἶπε ἐπίσημα :

—Ἡ μεγαλειοτάτη Ἀνασσά μου εὐαρεστήθηκε νὰ μὲ ἐπιφορτίση, νὰ κομίσω αὐτοπροσώπως στὴ βασιλική Σας Ὑψηλότητα αὐτὸ τὸ γλύκισμα... Εἶνε πολύτιμο γιατὶ κατασκευάστηκε ἀπ' τὰ ἴδια τὰ ἁβρὰ χέρια τῆς ὑψηλοτάτης μνηστῆς Σας καὶ κόρης Της!

Ἦταν ἀπεῴργραπτη ἡ συγκίνησις, μὲ τὴν ὁποίαν δέχτηκε ὁ νεαρὸς μνηστὴρ τὸ «δῶρο» δῆθεν ἐκεῖνο δῶρο τῆς ἀγαπημένης του. Τὸ γεγονὸς προκάλεσε ἐξαιρετικὴ ἐντύπωσι στὸν λαό, κι' ἡ ἐφημερίδες τὴν ἑπομένη διατυμπάνιζαν τὴ νοικοκυρωσύνη τῆς βασιλικῆς μνηστῆς...

Ἐννοεῖται, ὅτι μετὰ τὴ λῆξι τῆς τελετῆς αὐτῆς, ὁ λόρδος ἔγραψε ἀμέσως «προσωπικὴ κι' ἐμπιστευτικὴ» ἐπιστολὴ στὴ βασίλισσα, κι' ἔλαβε σὲ λίγες ἡμέρες μαζὶ μὲ τὸ παράσημο καὶ τὴν ἔκφρασι τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης της.

Η ΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Ἡ μονιασμένη οἰκογένεια, εἶνε εὐλογημένη ἀπὸ τὸ Θεό.

* * *

Ἄκουγε πρῶτος καὶ μίλα τελευταῖος.

* * *

Μετὰ τὸ πάθημα, ἄλοι εἶνε φρόνιμοι.

* * *

Μὲ τὸ ρίνισμα, ὁ λοστὸς γίνεται βελόνα.

* * *

Ἡ κακὴ φήμη, τρέχει γρηγορώτερα ἀπὸ τὴν καλή.

* * *

Λίγη περιουσία, λίγη ἀνησυχία.